

[Birgitte Husmark]

Spørgsmålet, som vi må undersøge nærmere – medmindre ministeren har det helt klare, lyssende svar på nuværende tidspunkt – er så: Hvem har suveræniteten? Hvem har suveræniteten med hensyn til at nægte en statsborger, der er straffet i et andet land, at modtage valg i Danmark? Kan Folketinget nu ikke mere nægte det? Eller hvis Folketinget ikke kan nægte det, er vi så på kollisionskurs med EF-retten? Det synes jeg er et problem, og det må vi undersøge nærmere.

Annette Just (FP):

Enhver, der har læst Maastricht-traktaten ned til de mindste detaljer, vil erkende, at dette er en nødvendighed efter vores sidste folkeafstemning, hvor et flertal i Danmark sagde ja til Den Europæiske Union. Derved har vi også sagt ja til, at dette er måden, hvorpå man skal stille op til Europa-Parlamentet, og at det er Europa-Parlamentet, der står med den sidste, afgørende beslutning om, hvem der er valgbar. Det er jo netop det, der står klart og tydeligt i lovforslagets § 1, nr. 4, som en ændret affattelse af lovens § 6.

Så jeg vil sige, at den største ændring i hele dette lovforslag i virkeligheden er under § 1, nr. 19, hvor der står, at man ændrer »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab« til »Det Europæiske Fællesskab«. Der er altså et flertal i den danske befolkning, der har erkendt: Det er helt fint, nu fjerner vi alt det dér med økonomien, så bruger vi bare penge. Men o.k., et flertal er gået ind for det, og Fremskridtspartiet vil selvfølgelig støtte, at vi prøver at få en anelse demokrati ind i Unionen.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Tak for en positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg kan bekræfte over for hr. Torben Rechendorff, at det naturligvis skal behandles grundigt i udvalget.

Der vil komme til at ske det, der blev efterlyst her, nemlig en sideløbende behandling hos os, samtidig med at man drøfter det ude i den store EF-verden, og det betyder naturligvis også, at man ikke kommer til at bringe sig i den situation, at arbejdet skal laves én gang til. Det er den procedure, der er valgt, at der er det, jeg vil kalde en slags forsikring imod det, som hr. Torben Rechendorff frygtede, nemlig at der skulle ske dobbeltarbejde på dette felt.

Fru Birgitte Husmark spurgte til nogle af teknikaliteterne omkring forslaget, omkring valgbarhed. Jeg synes, det er en god idé, at vi går mere i dybden med det under udvalgsarbejdet, men jeg vil alligevel gerne besvare det her. Det vil blive sådan, at det er Folketinget, der konstaterer, hvorvidt valgbarheden er til stede, men at det sker på baggrund af den afgørelse, der kommer fra det oprindelige land.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatteleve. (Justeringer af skatteomlægningen).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 18/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Klaus Hækkerup (S):**

Det lovforslag, Folketinget hermed tager fat på at behandle, er en naturlig følge af den skattereform, som Folketinget vedtog i juni måned i år. Vi vidste alle sammen på daværende tidspunkt, at det at gennemføre et så stort lovkompleks ville give anledning til efterfølgende korrektioner, og som skatteministeren ganske rigtigt har skrevet i sin skriftlige fremsættelse, er der efterfølgende behov for tekniske justeringer og præciseringer af de meget omfattende lovændringer, som blev vedtaget i juni 1993.

Jeg synes, man kan sige det kortere og klare: Der er her tale om en række små – meget små – ændringer af den skattereform, vi vedtog

[Klaus Hækkerup]

i juni 1993. Der er tale om godt og vel 25 mindre ændringer – nogle af dem er endda i den rene justeringsklasse – for at klargøre over for domstolene, hvad man helt præcist mener med den eller den lovformulering.

Så vi finder det naturligt, at lovforslaget, som det foreligger, gennemføres i sin helhed. Vi ser også gerne, at det gennemføres rimelig hurtigt, så borgerne inden den 1. januar 1994 har en klar tilkendegivelse fra Folketingets side af, hvad der vil være gældende ret. Det er ganske vist i ikrafttrædelsesbestemmelserne fastsat, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, men samtidig er det i lovforslaget fastsat, at det har virkning fra den 18. november i år, nemlig datoen for lovforslagets fremsættelse. Af hensyn til den klarhed, vi alle som medlemmer af dette Folketing skylder borgerne også på dette centrale område – et område, som vi jo ved i meget stort omfang kan bringe sindene i kog og følelserne i affekt – mener jeg, at vi bør tilsige hinanden at gøre udvalgsbehandlingen hurtig og effektiv, så vi inden den 15. december i år kan have afsluttet behandlingen af dette lovforslag og vedtage de regler, der skal gælde for skatteyderne i de kommende år.

Kai Dige Bach (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Kirkegaard, ikke er i stand til at være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Med en så omfattende reform af skattesystemet som den, der blev gennemført i juni måned, er det uundgåeligt, at der efterfølgende opstår behov for tekniske korrektioner. Det er naturligvis især tilfældet, når lovgivningen hastes gennem Tinget, sådan som vi oplevede det i forsommeren. Vi advarede imod det, men regeringen lyttede desværre ikke til vore advarsler. Resultatet ser vi nu, bl.a. med fremsættelsen af dette lovforslag, som er meget omfattende, som er teknisk uhyre kompliceret, og som berører et stort antal af skattereftersagens mest komplicerede temaer.

Meningen er vist desværre, at dette korrektionsforslag skal hastes igennem Tinget på samme måde, som vi oplevede det med skatte-reformen i juni måned. Det er næppe forsvarligt, men regeringen har jo sit flertal og kan bare gøre det.

Vi vil naturligvis under udvalgsbehandlingen nøje analysere lovforslagets mange enkeltdele, og på baggrund af denne analyse vil vi senere tilkendegive vores stillingtagen til de enkelte dele. Vores stilling er selvfølgelig afhængig af, om det er teknik, eller om loven fører til yderligere stramninger i forhold til det, vi var imod. Man kan kun have ondt af danske erhvervsvirksomheder, som må leve med et så kompliceret regelsæt og med så megen usikkerhed med hensyn til, hvad der egentlig er gældende fremover. Der bliver med garanti ikke arbejdsløshed blandt dygtige skatterådgivere foreløbig.

Erik Larsen (V):

Lovforslaget, der her er til behandling, er en naturlig udløber af den skattereftersagen, som blev jaget igennem Folketinget i sommer. Jeg skal nok lade være med at triumfere, men fra Venstres side advarede vi kraftigt regeringen imod at gennemføre alle disse indviklede regler, som rammer dansk erhvervsliv hårdt, med den hastighed, som man ønskede fra regeringens side. Jeg er da glad for, at Socialdemokratiets ordfører her fra talerstolen i dag faktisk erkender, at det nok var for hurtigt, og at der måske også nok var det, man indimellem kan kalde lidt lovsjusk.

Det er klart, at hele den række af forslag, der her er tale om at man skal lave tekniske ændringer til, er forslag, som Venstre klart har været imod, og som vi fortsat er imod. Der er tale om stramninger over for dansk erhvervsliv i en grad, som vi må vende os imod.

Vi kan selvfølgelig være enige om, at tingene skal fungere på en fornuftig måde, så hvis det er rettelser af rent teknisk art, der her er tale om, er det klart, at Venstre vil medvirke, men hvis vi ser stramninger på de områder, som er taget med her, er det klart, at Venstre ikke kan støtte lovforslaget.

Jens Thoft (SF):

Jeg havde egentlig tænkt mig at være rimelig negativ over for forslaget, men på baggrund af hr. Erik Larsens kritik – hr. Erik Larsen kalder det en voldsom opstramning over for erhvervslivet – burde jeg jo omgående anlægge en mere venlig linje over for forslaget.

SF havde hverken lod eller del i skattereftersagen, men tager man udgangspunkt i, at refor-

[Jens Thoft]

men er vedtaget – om end uden SF's medvirken – mener jeg, at samtlige ændringer, så vidt jeg kan se, er rimelige og fornuftige nok. Om vi vil stemme for lovforslaget, vil nok afhænge af en mere principiel holdning til hele reformkomplekset, men en række af de forslag, der her berøres, var faktisk forslag, som vi støttede i skattereformen.

Der er en enkelt ting, som irriterer mig, og som jeg ikke kan lade være med at komme med et hjertesuk over. Det er bestemmelsen om beskatning af mælkekvoter. Jeg har altid syntes, at det var fuldstændig urimeligt, at disse mælkekvoter, der bliver solgt, ikke skal beskattes, og det forhindrer man i realiteten fortsat. Ved at de fragår i ejendommens anskaffelsessum, bliver beskatningen i hvert fald skubbet ud i en uendelig fremtid, og når så skatten engang skal betales, laver man generationsskifteregler. Jeg synes, at når man har haft en indtægt, bør den også beskattes. Jeg synes, at det, der sker omkring mælkekvoter, er forkert, men det er selvfølgelig en naturlig følge af den tosedede måde, den forrige skatteminister fik beskattet mælkekvoterne på.

Men altså, med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi vil se positivt på lovforslaget i udvalget, og så vidt jeg kan se, er alle ændringerne rimelige og fornuftige.

Ole Donner (FP):

Da vi for fem måneder siden vedtog skattereformen, advarede Fremskridtspartiet meget og stærkt imod det lovsjusk, der fandt sted, og den måde, hvorpå vi udvalgsbehandle tingene. Vi fik flere hundrede bilag i løbet af 24 timer, og der var ingen – eller i hvert fald ikke ret mange – der kunne nå at sætte sig ind i det hele. Derfor har vi forudset, at der ville komme en række justeringer, præciseringer og omlægninger.

Det er rigtigt, som de tidligere ordførere har sagt, at det meste tilsyneladende er teknik, men jeg kan alligevel ikke lade være med at hæfte mig ved, at man i bemærkningerne til lovforslaget siger, at man har haft mange henvendelser om skatteomlægningen både fra organisationer og fra enkeltpersoner, og at det har været en meget værdifuld del af regeringens beslutningsgrundlag. Det havde været smart, hvis man havde haft nogle seriøse overvejelser forinden, så man ikke var afhængig af,

at man fra enkeltpersoner skulle have at vide, at det var noget makværk, man havde lavet.

Men der er da ting i det, som vi absolut kan støtte, f.eks. vedrørende dødsboer, konkursboer osv., men der er også ting, som vi er mere forbeholdne over for. Den del af os, der stemte rigtigt ved tredje behandling, stemte jo imod skattereformen, og hvordan vores endelige stilling til dette lovforslag vil blive, vil vi lade afhænge af udvalgsarbejdet. Jeg håber ikke, at skatteministeren er indstillet på, at det skal hastes igennem på samme måde som sidst. Jeg håber, at man denne gang har tid til at behandle eventuelle spørgsmål og få de deputationer igennem, som ønsker at komme, og at det ikke bliver ligesom sidste gang; da gik det altså lidt for stærkt.

Men vi vil da deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil også ligesom de øvrige ordførere sige, at vi står over for meget kompliceret lovgivning her. Der er en del tekniske ændringsforslag, men der er også ændringsforslag, som vi skal se meget nøje på, nemlig ændringsforslagene vedrørende opgørelsesmetoderne omkring aktieavancebeskatningen. Vi skal i det hele taget se på avancebeskatning, herunder ejendomsavancebeskatning.

Det siger sig selv, at netop nogle af disse forslag er blandt CD's ømme tæer, og vi vil gerne have, at erhvervslivet fuldt og helt er indstillet på, at disse ændringer kommer. Det betyder ikke, at vi stemmer imod, men det betyder, at vi i udvalget vil arbejde godt og grundigt med det og se på, hvilke henvendelser der kommer. Og så håber vi, det viser sig, at de meldinger, vi har fået om, at der er nogle stramninger i dette her, kan tilbagevises.

Elisabeth Arnold (RV):

Det påhviler selvfølgelig de partier, der har stemt skattereformen igennem, at være med til at justere, hvis der er ting, der skal justeres. Da Det Radikale Venstre var med ved fremsættelsen, behandlingen og vedtagelsen af skattereformen i foråret 1993, tager vi naturligvis også medansvar for at få justeret de ting, der skal justeres nu, da der er gået nogle måneder og vi har indhøstet forskellige erfaringer og foretaget analyser.

[Elisabeth Arnold]

Om selve skattereformforløbet, som nogen har kritiseret her i dag, vil jeg blot sige, at det, man skal lægge mærke til, jo er, at da skattereformen blev fremlagt i maj måned, blev den fremlagt af de fire regeringspartier; derefter var der en langvarig fase, hvor der var udvalgsbehandling, hvor der var deputationer, hvor der var korrespondance. Derefter fremsatte regeringen selv ændringsforslag til denne skattereform, som den jo godt kunne have stemt igennem, hvis den var fuldstændig uinteresset i, hvad andre mennesker mente om den. Derfor synes jeg kun, det er rimeligt, at vi nu igen tager en runde og ser, om der er ting, der skal justeres.

Men altså, ændringsforslagene fra regeringens side, som blev fremsat i forbindelse med skattereformen, blev fremsat efter nøje overvejelse af de henvendelser, vi fik.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er et fuldstændig korrekt billede, fru Elisabeth Arnold tegner af behandlingen i Skatteudvalget. Der er jo bare det, at regeringspartierne havde forhandlet i månedsvis for at finde frem til det makværk, som blev gennemført til sidst, og vi andre fik det så sent, at der ikke var tid til at behandle det ordentligt.

Det er rigtigt, at regeringen selv fremsatte sine ændringsforslag. Et af dem var på 8-10 A4-sider, og det kom først dagen før tredjebehandlingen. Selvfølgelig er det tidligt nok, men det er ikke særlig reelt at behandle skattesager på den måde.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Når hr. Ole Donner nu postulerer, at regeringspartierne forhandlede i månedsvis for, som han siger, at fremsætte det makværk, de fremsatte, synes jeg, der er grund til at gøre opmærksom på, at det var oppositionen, der her i Folketinget fremsatte et forslag om motiveret dagsorden, der pålagde regeringen inden den 1. juni – så vidt jeg husker – at fremsætte lovforslag om en skattereform. Det gjorde regeringen så fuldstændig i overensstemmelse med den dagsorden, der var vedtaget, endda i god tid forud. Så påstanden om, at det var noget,

der blev forceret igennem efter en forudgående behandling i regeringen, passer for det første ikke. For det andet var det en klar opfyldelse af et ønske udtrykt af oppositionen i dette Folketing.

Jeg synes egentlig, det er for dårligt, at hr. Ole Donner står heroppe og brokker sig over det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige, at der jo var ca. seks uger til behandling af de forskellige lovforslag, og det burde et normalt folketingsudvalg nok kunne klare. Jeg vil da ikke mindst takke den fremragende konservative formand for Skatteudvalget for, at det lod sig gøre dels at modtage de mange deputationer, dels at få en saglig, seriøs gennemgang af alle de spørgsmål, som kom – også fra hr. Ole Donners side.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jamen sagen er jo, at både hr. Ole Donner og hr. Klaus Hækkerup har ret.

Det er rigtigt, at oppositionen – det var et SF-forslag, hvis jeg husker ret – opfordrede regeringen til at komme med et reformforslag, men det er også rigtigt, at vi havde uforkammet lidt tid til behandlingen. Det er også rigtigt, at det væltede ind med bilag i ugen, inden vi vedtog lovgivningen, og behandlingen blev derfor ikke så grundig, som den burde. Og det er da også rigtigt, at de forslag, som vi nu har på bordet, er forslag, der er affødt af, at tingene gik for stærkt.

En række af de forslag til ændringer, der ligger her, er konsekvenser af skattereformen, som, kan man sige, burde have været taget med allerede dengang.

Jeg synes, at kritikken af, at reformen gik for stærkt, og at dette her er et eksempel på det, er helt retfærdig.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er da rigtigt, som fru Elisabeth Arnold siger, at der var seks uger til at behandle lovforslagene, men nogle af ændringsforslagene var meget, meget omfattende, og dem havde vi altså ikke 12 timer til. Det er for lidt, og det er sjusk, hvis man gør det sådan.

[Ole Donner]

Jeg er selvfølgelig ked af, at hr. Klaus Hækkerup siger, at man ikke havde forberedt arbejdet. Jeg troede egentlig, man havde forberedt det, dengang man sad i de dér tre måneder og forhandlede om det.

Det er da rigtigt, at det var Folketinget, der vedtog, at man skulle fremsætte forslag til en skattereform. Men det var ikke Folketinget, der vedtog, at det skulle hastes igennem, så man ikke havde tid nok. Det var vel netop, fordi man gerne ville have nogle lovforslag frem, så man sommeren over kunne have diskuteret dem med alle de organisationer, og hvem man nu ellers skal diskutere med, og så kunne vi mageligt have gjort arbejdet færdig her i efteråret.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er helt korrekt, at dette drejer sig om korrektioner i skattereformen fra i sommer, og jeg synes faktisk, det er flot, at der ikke har været anledning til større eller flere korrektioner.

Vi kan naturligvis anbefale dem, der foreligger her, men vi vil sætte stor pris på et grundigt udvalgsarbejde. Og jeg vil da gerne opfordre oppositionen til at gøre et godt stykke arbejde. I betragtning af den interesse, oppositionen viser for befolkningens ve og vel i relation til skattelovgivning, har man sikkert brugt perioden fra sommerferien og indtil nu til at arbejde grundigt med tingene og studere alle de klager, man har fået fra de forskellige interesseorganisationer, således at man ikke behøver at bruge lang tid på det i udvalget.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne takke alle ordførerne for en – som jeg lyttede mig til det – nøgtern og, synes jeg også, venlig modtagelse af forslaget.

Og jeg har – sådan mere af historisk interesse – prøvet at granske lidt i forhistorien, dengang vi – flere partier i fællesskab – lavede en skattereform i midten af 1980'erne, og hvor vi bestemt må sige, at der var længere tid til arbejdet. Der var først en forhandlingsfase over nogle måneder i løbet af vinteren og forsommeren 1985, derefter var der hele sommeren til at udmønte lovforslagene, og de blev så fremsat i løbet af samlingen 1986-87. Derfor er det selvfølgelig interessant at se, at der også på det tidspunkt var behov for at foretage justeringer.

Hvis nogen skulle være interesseret i at studere lidt historie, vil man kunne overbevise sig om, at også med den procedure var der rent faktisk behov for ganske mange efterfølgende – lidt mindre og lidt større – justeringer.

Det er måske ikke mig, der burde sige det, men jeg må da sige, at jeg har været fuld af beundring for den embedsmandsstand, som præsterede det arbejde, der blev præsteret i foråret og forsommermånederne, hvor man med korte tidsfrister – erkendt – præsterede en lovgivning, som efterfølgende indtil dette øjeblik – lad os krydse fingre for, at det holder – ikke har vist sig at indeholde store fejl. Der er tale om en lang række mindre justeringer, og alle de justeringer, der er i det foreliggende lovforslag, er justeringer, som ikke er så store, at det provenumæssigt er til at beregne nogen større forskel. Det er lidt den ene vej og lidt den anden vej, og det vil sige, at provenumæssigt er det ikke noget, der flytter noget.

Der har nu også været tid til at granske i nogle forhold inden for gave- og afgiftslovgivningen, hvor det vil være nyttigt og hensigtsmæssigt, at vi får indrettet systemerne, så de passer bedre sammen, så vi får så enkle procedurer, som det er muligt, og det håber jeg selvfølgelig at Folketingets Skatteudvalg og i sidste omgang Folketinget vil være behjælpelig med.

Jeg er fuldstændig enig med fru Bente Juncker i, at dette er et lovforslag, som egner sig bedst til at blive gransket under udvalgsarbejdet; og på samme måde, som vi gjorde det i forbindelse med arbejdet med skattereformen i maj-juni måned, vil vi selvfølgelig være helt oppe på stikkerne for at give hurtige besvarelser af de spørgsmål, der bliver stillet. Det er nemlig ikke sådan – som man måske kunne få indtryk af ved at høre en af ordførerne – at alle spørgsmål ikke blev besvaret i maj-juni, og at alle deputationer ikke fik lejlighed til at møde frem i udvalget. Jeg har i hvert fald ikke hørt om noget sådant, og jeg er sikker på, at med den meget fortrinlige formand, som Folketingets Skatteudvalg har, ville det ikke kunne finde sted.

Forslaget som sådan egner sig som sagt bedst til en mere teknisk gennemgang i udvalget. Der er – som jeg har lyttet mig til det – kun stillet et enkelt spørgsmål, som jeg synes kunne afføde en kommentar fra min side. Det var hr.

[Skatteministeren]

Jens Thoft, der havde en bemærkning om mælkekvoterne. Jeg synes, hr. Jens Thoft for det første skulle glæde sig over, at de rent faktisk er kommet ind under beskatningen med skattereformen, og for det andet, at den teknik, der er valgt her, hvor de fragår i ejendommens anskaffelsespris, er helt logisk, for hvis man køber en landbrugsejendom, der har mælkeproduktion, er der ikke foretaget nogen opdeling, der viser, hvor meget mælkekvoter koster; det er en del af den samlede pris. Hvis vi skulle ind og beskatte på det tidspunkt, hvor man isoleret sælger mælkekvoten, ville man ikke vide, hvad anskaffelsesprisen var. Og det var vel ikke fair, at man beskattede beløbet fuldt ud, i og med at det var indgået i den pris, man havde betalt for ejendommen.

Derfor tror jeg, at hr. Jens Thoft, når han får tænkt problemstillingen igennem, ikke vil være helt uenig i, at der faktisk er sammenhæng og logik i den måde, vi behandler det på. Og i hvert fald, når vi taler om de mælkekvoter, som er købt i forbindelse med den ejendom, man har erhvervet, vil det være svært at finde andre bedre metoder til at sikre, at det er det rigtige beløb, der bliver beskattet. Vi er enige i, at den gamle retstilstand med, at det kørte uden om alting, var noget brok, så jeg synes, vi har nået et resultat, som vi kan forsvare, og som der er en logik og rimelighed i.

Hr. Ole Donner talte om de mange henvendelser, og om det ikke havde været bedre, at vi havde fået disse ændringer for. Dertil vil jeg sige, at det er en meget, meget nyttig proces, vi har haft sammen med revisorer, advokater og andre sagkyndige både op til vedtagelsen af skattereformen og også efter vedtagelsen af skattereformen, hvor bl.a. de statsautoriserede revisorer afholdt et seminar, hvor man indbød folk fra Skattedepartementet og Skattestyrelsen til at deltage, hvad vi gjorde med glæde, for det bliver man klog af. Der deltog kommunale skattefolk m.fl., og man fik diskuteret alle tingene igennem og samlet erfaringerne op. Det er bl.a. en del af den opsamling, som vi ser i lovforslaget.

Jeg håber, at udvalget vil være hjælpsomt, hvad udvalget normalt er, og sikre, at vi på god, ordentlig og forsvarlig vis kan få dette lovforslag med de ikrafttrædelsesbestemmelser, der nu engang er nødvendige for dele af det, vedtaget, inden Folketinget tager på juleferie.

Det betyder selvfølgelig, at det vil være en hjælp, hvis spørgsmål, der ønskes besvaret, og problemstillinger, der ønskes belyst, kommer forholdsvis hurtigt, og vi vil så til gengæld love, at vi vil prøve at besvare dem så hurtigt, ordentligt, korrekt og fyldestgørende, som vi overhovedet har mulighed for.

Med de bemærkninger skal jeg takke for en venlig modtagelse ved førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal ikke starte en stor polemik med ministeren, for ministeren har jo ret i, at for de landmænd, der har købt en ejendom med en kvote, er der logik i forslaget; men vi må fastholde, at hovedparten af dansk landbrug har fået kvoterne i nakken gratis.

De kvoter, der nu sælges, og som man har opnået gratis, fordi de oprindeligt blot er blevet tildelt, går altså også fra i ejendommens salgs-sum, og det vil sige, at dér skubber man beskatningen ud i en eller anden uendelig fremtid.

Det var det, mit hjertesuk handlede om, men hvis man har købt en ejendom med en kvote, er jeg i øvrigt enig med ministeren i, at der kan være rimelighed nok i forslaget.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg tror såmænd, jeg kan følge hr. Jens Thoft et langt stykke vej i den problemstilling, som nævnes her, men problemet er jo, at vi har en række forskellige kombinationer, og hvis vi skulle tage højde for hver enkelt af dem, skulle vi have en række forskellige teknikker alt efter, om man erhvervede sin ejendom, før der blev indført mælkekvoter, eller man har købt sin ejendom med en mælkekvote, som var med i prisen, hvortil kommer, at en del efterfølgende har fået suppleret op med en mælkekvote, som nogle ikke har betalt for, mens andre har betalt et vist beløb for den. Det, der er essensen af forslaget, er, at som den gældende retstilstand er nu, sikrer vi, at den i sidste ende bliver beskattet. Så er det selvfølgelig et politisk valg, om man vil lave meget udviklede regler, som, alt efter hvad det er for en måde, man har erhvervet den på, udløser forskellige beskatninger på forskellige tidspunkter, men jeg tror såmænd, at vi med den gældende retstilstand er meget enige.

[Skatteministeren]

Vi har altså valgt at lave et system, hvor vi har sikret, at den altid bliver beskattet, og så har vi valgt en teknik, så vi ikke har mange forskellige metoder til den samme sag, og det tror jeg sådan set vi er tjent med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Ivar Hansen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (19/11 93):

Udtræder: Thor Pedersen (V)

Nyt medl.: Helge Sander (V)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 24. november 1993, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.04
